

blic el meu parer, i aquest no era altre que el que vareig manifestar des del primer moment d'una manera privada a presència d'En Serra, En Brell i En Casas (Alcalde), en una entrevista que tingué lloc en el Saló de l'Alcaldia i en el que hi assistiren a més dels esmentats senyors, En Puértolas, l'Arquitecte Municipal, l'Enginyer Municipal i l'Arquitecte Sr. Padrós, aquest darrer en representació de la Casa Cros, i en la qual entrevista tinguérem un llarg i violent altercat amb En Serra varis dels presents, per entendre que la negativa era sistemàtica, motiu que feu que, jo, fés avinent que no estava disposat a transigir per donar satisfacció a un senyor i que considerava convenient que els que tinguessin interès en denegar-lo calia que demostrassin estar posseïts de la raó. Això, passava aproximadament en el temps que la Presidència de la Comissió estava vacant per dimissió d'En Puértolas. Ara bé, si En Puértolas i En Serra tenien raó, pregunto jo a n'aquests, el perquè no dictaminaren en sentit negatiu per comptes de continuar negociant amb els representants de la Casa Cros? Estiguereu prop de quatre mesos en la Comissió. Voleu respondre a la meua pregunta? I... anem a un altre punt:

L'Arbós, amb la seva habitual verbositat incongruent, en parlar en el Consistori en la sessió en que fou aprovat el dictamen, va fer unes alusions que jo vareig protestar, i que En Serra després de la meua protesta va fer seves les paraules protestades, cosa que jo no puc perdonar mai a un que conceptuo company, i he de declarar que lamento que el Sr. Secretari de l'Ajuntament no les transcribís literalment en l'acta, per a procedir en conseqüència, i vosaltres, els que teniu l'atreuiment de nomenar «amic» a qui voldrieu veure penjat, veig que continueu fent la mateixa feina i persistint en les insinuacions en el setmanari «Lluita», i jo que no tinc res que pugui fer-me acotar el cap, recabo la rectificació en el propi setmanari. Quan es fa pública una calúnnia, cal demostrar-la per evitar que esquitxi al que la pronúncia. Fer-ho altrament, és procedir de cínic i jo no crec que hagi caigut tan avall, a consciència.

També us invito a què rectifiquen la versió emesa en la Secció de Reflexes del mateix nombre, tota vegada que falteu a la veritat en afirmar que jo estava esperant el fall en una Sala, quan sabeu de sobres que no es va parlar del meu assumpte fins que vareig exigir-ho, i que fins parlaveu de coses íntimes i reservades que no era molt convenient que jo les coneixés, si el vostre ànim hagués estat el de castigar-me per la gosadia que m'atribuíu, arribant tan enllà la vostra indecisió que amb seguretat puc afirmar que no haurieu pres una determinació tan extrema si no hagués advertit que estava disposat a dimitir la Tenència a no ésser que es rectificqués públicament el que en Serra havia proferit de calumniós per a mí. Sabeu també que vareig protestar l'acta anterior per trobar-la amanyada i encara que ja sé que podeu negar la veracitat d'aquestes afirmacions, no obstant, a la Junta tota, li constarà així, mal que li pesi. També sabeu que la reunió la vareig demanar jo a en Serra i que la gravetat de l'assumpte li vareig advertir al mateix en els pòrtics de les

Reflexions

La marxa contra les esquerres de Catalunya va prenent proporcions molt considerables, ja que els reaccionaris de totes les tendències no escatimen moment ni ocasió per a fer ostentació de les ganes que tenen de apoderar-se del governament del poble. Ens admira aquesta conformació de les dretes catalanistes que en aquests moments estan donant proves de què per a ells el problema de Catalunya ja no existeix perquè tal volta ja ha assolit les satisfaccions merescudes.

La qüestió primordial de les dretes catalanes i d'alguns sectors catalanistes que fan el sacrifici de dir-se republicans, es veu que avui es reconcentra en despollar del governament del poble a les esquerres. En totes les conxorxes que realitzen per el fi concret que persegueixen, no els importa que algunes vegades quedi mal-parat el concepte catalanista que com a principi diuen sustentar; la qüestió és anar endavant de bracet amb les desferres monàrquiques, carlins i antics upetistes.

En aquestes hores d'engunió patriòtica que el moviment espectacular de Catalunya té com a base importantíssima i única la legalització de les seves llibertats, sembla natural que la missió dels partits polítics dels quals els principis bàsics es diuen catalanistes, s'hauria de concretar en estar a l'espectació d'aquesta transformació que s'opera al nostre poble, acomodant-se en una postura de comú acord als dictats de la voluntat suprema del poble que va conferir la seva confiança a les esquerres republicanes per a resoldre el problema de Catalunya. Conduint-se d'aquesta manera les dretes catalanes es diria talment que ja no els interessa per res la qüestió de les llibertats de la nostra terra. El no haver estat ells els encarregats de donar forma a les aspiracions dels catalans els ha ferit de mort els sentiments patriòtics.

El catalanisme d'importació especial i fet a mida per exhibir-se innocentment amb els

Si voleu vestir elegant aneu a can Violán

Prat de la Riba, 99 i 101

Cases Consistorials, quan ell amb tota mala intenció comentava l'assumpte entre varis ciutadans a la sortida de la sessió memorable.

Per acabar, permeteu-me que us faci present que el xef de minoria d'Esquerra, senyor Brell, al qual vareig consultar per telèfon la tarda del dia en que va votar-se el permís, va dir-me que si ell venia a la sessió votaria a favor.

Si fóssiu nobles, declarariu haver-vos equivocat o, del contrari, exigirieu responsabilitats a tots el que hi han intervingut i que perteneixen o perteneixien a l'Esquerra.

Per avui res més.

Badalona, 7 gener de 1932.

Geroni Cunillé

rosaris a la mà i fent fervoroses cantarelletes a la verge dels ben-amparats, els resultava més. Era una manera de passa per gent d'ideals patriòtics però de tarannà inofensiu i d'una transigència tant angelical que els permetia romandre en actitud molt benevolent envers el poder central monàrquic. Aquest catalanisme d'ara que les esquerres han sapigut incrustar a l'esperit dels obrers catalans i que es manifesta amb la noblesa de tot un poble que vol establir llurs llibertats en un sentit de democràcia i liberalitat, mitjançant aquelles relacions de concòrdia amb la resta dels pobles Ibèrics, aquest no els quadra. Els fa tuf de sofre i el troben que no està d'acord amb aquell caire antipàtic i de privilegi que ells li havien donat quant la irreflexiva immobilitat de l'esperit de ciutadania els donava anys i anys el governament del poble.

I és que de fet, ço que preocupa avui a totes les organitzacions reaccionàries és ofegar els sentiments liberals i d'esquerra del poble per a donar un altre caire al règim que ens governa. Per arribar a aquest fi, els catalanistes que abans que tot són conservadors, transigiren amb tot i per tot i estaran amb íntima coincidència amb l'«A.B.C.», «El Debate», «La Vanguardia», «El Correo Catalán», etc., etc. i per no dir més claudicaran àdhuc del republicanisme que diuen sustentar. En diferents ocasions, i de poc temps a aquesta part, hem pogut observar aquesta impactivitat que ja amb tota franquesa s'atreveixen ostentar les dretes conjuminades.

Les esquerres republicanes per Catalunya ocupen una superfície moral molt més estable que les dretes. Mentre aquestes per el manteniment de llurs sentiments eminentment reaccionaris busquen la conxorxa i l'afecte dels enemics més acèrrims del catalanisme, l'Esquerra republicana ha fet amorosir l'aspror de certa bòfia d'alguns sectors republicans i obreristes de Catalunya que avui s'interessen per les llibertats de la nostra terra. Això ens col·loca als catalanistes esquerrans en un nivell de superioritat sobre aquests catalanistes de quincalla, i això ens ha de donar briositat per a prosseguir aquesta tasca de concòrdia entre els republicans liberals catalans, per enfrontar-nos contra la gran creuada que està organitzant la reacció.

No és per demés que repetim que a Badalona estem assistint a aquest grotesc espectacle que ens representen les dretes, treballant amb neguit a l'ombra i minant el terreny que ha de conduir-los a la victòria. Cal que els republicans en prenguin deguda nota per el compte que ens hi va i per les possibles derivacions que a la vida del poble pot reportar.

SIXTO

APRENENT

manca a la Impremta d'aquest setmanari

Agent general d'Assegurances

JAUME CUIXART

Progrés, 96

J. PORTA LOPEZ

TECNIC EN RADI-COMUNICACIONS

Tota mena de treballs sens excepció relacionats amb la T. S. F. -- Electrificació d'aparells -- Construcció -- Tots els treballs que es realitzen no admeten competència com a condició i preu

LLADO, 7

BADALONA

XAROPS I ORXATES

RIERA

BADALONA